N. 750.

CURRENDA IV.

A. D. 1861.

Nr. 656.

Obligacye pożyczkowe i bankwalutowe złożyć w c. k. kasach właściwych.

Wys. c. k. Namiestnictwo Lwow. Reskryptem z d. 13. Lut. r. b. L. 6230 nakazuje złożyć Obligacyje pożyczkowe (Anlehens-Staatsschuldverschreibungen) z r. 1851 Seryi A. i bankwalutowe z r. 1852 wraz z podwójnym ich opisem w tych c. k. kasach, w których odsetki z nich pobiérają kościoły, tym końcem, aby za nie inne z poprzedniczych lat, jednak bez uszczérbku dochodów uzyskać.

Wielebne Duchowieństwo posiadające takowe pospieszy z niemi do kasy c. k. właściwéj w przeciągu *Marca* r. b. odwołując się na Rozporządzenie Wys. Ministeryjum Skarbu z 5. Grudnia 1860 L. 4913.

Osnowa Wys. Rozporządzenia tak brzmi:

„Z. 6230. Uiber Ansuchen des hohen Finanz-Ministeriums vom 5. Dezember v. Js. Z. 4913/F. M. hat das hohe Cultus-Ministerium unterm 14. Jänner l. Js. Z. 18228. anher bedeutet, daß die 5%gen Staatsschuldverschreibungen des Anlehens vom Jahre 1851. **Serie A.** und des Bankvalutaanlehens vom Jahre 1852, welche sich nach den betreffenden Eingaben im Besitze der unter der Leitung stehenden Fonde und Anstalten befinden, im Wege der Kassen, bei welchen die Zinsen zalbar sind, oder falls die Verzinsung bei der Staatsschuldenkassa erfolgt, unmittelbar mit Verzeichnißen in duplo unter ausdrücklicher Berufung auf den Finanz-Ministerial-Erlaß vom 5. Dezember 1860. Z. 4913/F. M. zur Umschreibung rücksichtlich Verwechslung an die k. k. Staatsschuldenkassa in Wien eingesendet werden, welche dafür 5% Staatsschuldverschreibungen früherer Anlehen mit der gleichen Intestation und dem entsprechenden Zinsenausstande, und in so viel einzelnen Kapitalsbeträgen, als verlangt werden, ausfolgen wird.

Nach Vorname dieser Umschreibung oder Verwechslung, wodurch den betreffenden Fonden und Anstalten kein wie immer gearteter Nachtheil zugehen kann, wird die Staatsschuldenkasse die neuen Obligationen den betreffenden Fonden und Anstalten auf demselben Wege, auf dem ihr die umzuschreibenden Effekten zugekommen sind, zusenden. —

Das hochwürdige Consistorium wird daher aufgefordert, die Wohlselben unterstehende Curatgeistlichkeit anzuweisen, falls sich dergleichen Obligationen in ihren Händen befinden sollten, solche an die betreffenden Kassen zu leiten, welche wegen Uibernahme und Weiterbeförderung derselben an die Staatsschuldenkasse unter Einem die nöthige Weisung erhalten. —

Zugleich hat das h. Ministerium bedeutet, daß zur Vermeidung zweckloser Hin- und Hersendungen von Effekten nur solche Obligationen in obiger Weise einzusenden sind, welche aus dem Anlehen vom Jahre 1851. **Serie A.** (nicht Grundentlastungsobligationen) und aus dem Bankvaluta-Anlehen vom Jahre 1852 herstammen.

Lemberg am 13. Februar 1861."

L. prez. 35.

O ministrantach i ubiorach ich.

Niższa służba ołtarza odbywała się przez wiele wieków wyłącznie od kleryków niższych stopni czyli minorystów, z których przy każdym kościele przynajmniéj jeden się znajdywał. Gdy późniéj, szczególnie z braku funduszów, osoby niestale do kościoła należące i świeckie ten obowiązek wykonywały, wyraził sobór Trydencki (sess. 23 de reform. cap. 17) swe *życzenie*, ażeby, gdzie możność po temu, przynajmniéj przy katedrach i sowiciéj wyposażonych kościołach niższą służbę ołtarza minoryści lub przynajmniéj tonzuryści odbywali. S. Karol Boromeusz w swéj Dyecezyj Medyolańskiéj, częściowo i w innych Dyecezyjach prowincyi lombardskiéj wyrok ten gorliwie i w kościołach parafialnych przeprowadził,— zakazując, ażeby bez szczególnego pozwolenia Biskupiego żaden kapłan przy Mszy św. ministranta z stanu świeckiego nie używał. — Gdy u nas trudno wspomnione życzenie soboru Trydenckiego tak, jak się ono po większéj części we Włoszech i częścią — wszędzie po klasztorach — wykonywa, zastósować, używamy za ministrantów zwykle chłopców. Już św. Karol Boromeusz postanowił, aby tam, gdzie dozwolono z świeckiego stanu używać ministrantów, niewinnych brano chłopców, wyobrażajacych aniołów, Chrystusowi cześć oddawających. Brak godności klerykiéj wynadgrodzić ma niewinność obyczajów; ztąd wypływa, aby tylko chłopców dobrych obyczajów do służby ołtarzowéj przypuszczać, — uczniów z miejscowéj szkoły nie tylko nauką, ale pobożnością także i skromnością celujących, których nie samym mechanizmem usługi, ale też z duchem i znaczeniem słów, które w imieniu zgromadzonych wiernych *wyraźnie i z godnością* odmawiać mają, obznajmić wypada. Młodsi księża sami dla chwały Bożéj téj przysługi dla młodzieży chętnie się podejmą, a gdzie nie ma XX. Wikariuszów, tam i sam dusz pastérz do tego czas znajdzie, nie spuszczając się na organistę. Możnaby, dla odświéżenia danych Ministrantom objaśnień co pół roku osobny egzamin co do ministrantury, co do jéj znaczenia; co do godności i obowiązków; co do intencyji przy mszy ś. co do rozmyślań i próśb przy każdéj części... (to i nieministrantom często wpajać trzeba, aby jak najwięcéj korzyści z ofiary tak świętéj, tak zbawiennéj odnieść mogli.....) z nimi odbywać a co najważniéjsza, zwracać uwagę na ich wysłowienie przy Mszy ś. na ręce i postawę ciała, na ich pobożność; a po Mszy uchybienia z łagodnością wytykać i zachęcać do pokory, pobożności i t. d. (Obacz „Observationes liturgicæ quoad ministrantes“ na końcu kur. VIII. z r. 1856.

Gdy ministrant osobą jest liturgiczną, aczkolwiek podrzędną, bez którego ale, wyjąwszy nadzwyczajnie nagłéj okoliczności, kapłanowi mszy św. odprawiać nie wolno,— wy-

pływa, żeby mu tenże, zwłaszcza, jeżeli sam mszalne ma stypendium, cząsteczkę z tegoż ofiarować nie żałował, — bo gdy i ministrant ołtarzowi służy, niechże także z niego uczestniczy.

Kiedy ministrant kleryka zastępuje a przy św. ofierze usługując, osobą liturgiczną się staje, należy się mu téż ubiór liturgiczny, ściśle kościelny. Z praktyki kościoła przeznaczono dla stałych kościelnych i ministrantów dorosłych, jak n. p. przy kościele katedralnym w Tarnowie długie suknie, jakby *ciemno-szafirowe*, lub *czerwone* lub *czarne* sutanny. I chłopców ubiérano i ubiérają po różnych kościołach częścią w *czerwone* n. p. w niedzielę i święta częścią w *granatowe* n. p. w dni żałobne, albo w *czarne*, (tych przy żałobnych za zmarłych nabożeństwach) ubiory z różnemi odmianami kroju i ozdobami galonowemi; a to tylko w Niedziele i Święta, na które wdziéwają komeszki; w powszednie zaś dni przypuszcza się chłopców do téj świętéj posługi, w ich codziennych ubiorach różnego koloru, bez komeszek, co uwłacza świętości Ofiary bezkrwawéj. Niemniéj razi często oczy ubiór kościelnych podarty, zasmolony.... który jako taki wcale nie zgadza się z posługą kościelną. W innych kościołach żadnéj podobnych nie spostrzegliśmy ubiorów.

Dla jednostajności i przyzwoitości tymczasowo, póki Sobor prowincyonalny innych w tym względzie nie wyda przepisów.... postanawiamy w Dyecezyi Naszéj, najprzód co do ministrantów, aby, gdzie już sprawiono ubiory wzmiankowane, takowych używać,— a na przyszłość dla nich, gdzie niema osobnych kościelnych ubiorów, do zakrystyj na Niedziele i Święta i t. p. sprawiano sukienki długie *w sposób sutanny* duchownych z *stojącym kołnierzém* koloru *niebieskiego*, czyli *granatowego*, albo *czerwonego*, a na żałobne nabożeństwa *czarnego* koloru, na które przywdziéwać mają komże płócienne, chociażby mniéj cieńkie, lecz czyste i białe, z rękawami obszérnemi ale krótkiemi, aby w podawaniu ampułek, kadzielnicy i t. d. nie przeszkadzały,— a na wiérzchu użytą być ma pelerynka tego samego koloru, co suknia t. j. *granatowego lub czerwonego* i to *bez wszelkich galonów*, których pstrość wcale nie zdobi.— W inne dni (powszednie) mogą służyć w swoich sukniach, jeśli mają ciemne, ale zawsze w komeszkach.... gdyby zaś tylko mieli płóciennice, toby wypadało im przywdziać sutanny kościelne. Powtóre co do *kościelnych*... aby nalegano, by w przyzwoitym, koloru ciemnego ubiorze przed ołtarzem i t. p. występywali; a gdzie takich nie ma, aby w Zakrystyi była, również dla nich sutanna ciemno-niebieskiego koloru, i komża czysta zawsze z rękawami krótkiemi ale szérokiemi, któreby w braku własnego ubioru czystego, przyzwoitego, przywdziewali. Tym sposobem sprawdzimy czynem, co słowy w *Lavabo* mówimy: *Domine! dilexi decorem domus Tuae*... i t. d.

Nr. 97.

Abusus in annulis, cingulis, collaribus... tollendi.

Clerus non more filiorum hujus mundi, qui in annulis aureis, vestibus splendidis, ornamentis domesticis.. gloriam quaerunt, verum animam gemmis virtutum plerumque exornare

negligunt, sed more filiorum lucis, quibus juxta Imperativum D. Pauli, „absit gloriari nisi in cruce Domini Nostri Jesu Christi“... vestibus et ornamentis præscriptis, corpus fragile contegat, gloriamque e variarum virtutum splendore anhelet oportet. Ne audiantur querelae S. Bernardi *in Serm. 76. super Cant.:* „Non omnes sunt amici sponsi (sacerdotes), quos hodie sponsae (Ecclesiae) hinc inde assistere cernis et qui, ut vulgo ajunt, eam quasi addexterare videntur. Pauci admodum sunt, qui non quae sua sunt, quaerant... Intuere, quomodo incedunt nitidi et ornati, circumamicti varietatibus, tanquam sponsa procedens de thalamo suo. Nonne si quempiam talium repente eminus procedentem aspexeris, sponsam potius putabis, quam sponsae custodem? &c. &c.“ Attendite Dilectissimi Fratres in Christo! Dignitates Hierarchiae nonnisi *primœ*, utpote: Episcopi, Canonici gremiales et honorarii, sac. Theologiæ Doctores his in oris gaudent per eminentiam juxta antiquissimas Constitutiones jure portandi *annulum*, *cingulum* cum fimbriis aureis, et Canonici praecitati hinc inde portant quoque collare *rubri coloris*... coeteri vero Hierarchiae Presbyteri, etsi variis titulis gaudentes, nisi ob singularia merita loci Ordinarius iisdem ore-aut scriptotenus concesserit eandem quoad *annulum* et *cingulum* praerogativam, excluduntur ab ornatu hocce deferendo. Attamen intra celebrationem Missae et Canonici et sac. Theologiae Doctores... *annulum* in digito gestare vetantur, vigore Dec. Congreg. Rit. de 11. Feb. 1623 et 20. Nov. 1628 „tum ad differentiam Episcopi, tum ad humilitatis indicium coram SS. Sacramento, quod manu tractari debet“ Gavant. de annulo. De annulo autem Episcopali Gavant. haec adducit: „Annulus fidei Sacramentum est cum Sponsa, a qua nunquam discedendum est... fertur in digito indice manus dexterae, quia digitus index *salutaris* dicitur... digitus autem significat Spiritum S. cujus dona Episcopus distribuit in ordinatione Cleri, *Innoc. III.* c. 46. In gemma nihil sculptum esse debet, ut Deum ipsum in annulo veneremur Episcopi“.

„In Missa vero Pontificali fertur annulus in digito dextrae manus, non autem finistræ, quod est sponsae proprium et item in digito annulari, qui est remotior ab indice; ne indice quasi coronato ab annulo Episcopus uti videatur ad consecrationem Corporis Christi, si, quod sentio, dicere liceat, nam annulus *corona manuum* dicitur a sapientioribus, et coram Christo *digitorum coronam deponere* convenit, seu remotius saltem gestare.“ 1)

Illi, qui ornamentis externis aut indumentis Ecclesiae quotidie coram Altari splendescere anhelant, prae oculis habeant velimus exemplum in Heraclio Imperatore, qui recuperatam a Persis Crucem humeris suis ad montem Calvariae relaturus miraculo impeditus fuit in gressibus, idcirco, quod gemmis et auro ornatus incederet et in cruce ferenda parum Jesu Christi paupertatem et humilitatem imitaretur; et primum suasu Zachariae Jerosolymorum Antistitis, abjecto amplissimo vestitu... reliquum viae facile conficere et in eodem Calvariae loco Cru-

---

1) Qui plura de annulo Eppiscopali scire cupiunt, relegantur ad C. 46. et 61. Innoc. III. de Mysteriis Sac. Missae.

cem statuere valuit, unde fuerat a Persis asportata. Ruminent, quae Gavant. ex Ivon. Carnot et Innoc. III. prefert: Ornamenta haec non sunt virtutes, sed virtutum insignia, quibus tanquam scripturis utentes admonentur, quid debeant appetere, quid vitare et ad quem sua facta dirigere... Attendat Sacerdos studiose, ut signum sine significato non ferat, ut vestem sine virtute non portet, ne forte similis sit sepulchro de foris dealbato, intus autem omni pleno spurcitia.. Quisquis autem sacris indumentis ornatus et honestis moribus non induitur, quanto venerabilior apparet hominibus, tanto indignior redditur apud Deum. Pontificalem (sacerdotalem itaque gloriam jam honor non commendet vestium, sed splendor animarum."

Quoad *collare* in Cur. IX. ex A. 1858 sub Nr. 1970. quem relegendum summopere commendamus, jam monuimus, ut color *niger* in eis vervetur ubique, non vero *caeruleus* (niebieski).

Venerabiles in Christo Fratres! nunc dies luctus, jejunii, poenitentiae.... Inchoate *jejunare* ab ejusmodi quoque ornamentis, quae arrident quidem, ast ab Ecclesia haud permittuntur. Imitamini Salvatorem, cujus venerandam Passionem nunc recolimus, „qui... *semetipsum exinanivit formam servi accipiens... humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem*, *mortem autem crucis.* Propter quod Deus exaltet Vos, prout *exaltavit illum et donavit illi nomen*, *quod est super omne nomen. Phil. 2.*

E sess. 7. Mart. 1861.

N. 730.

Situs habitationis Cleri novae eligatur versus meridiem; incrustatio ejus lente et adaequate fiat &c....

Haud raro observatur, quod in exstructis novis domibus plebanalibus pars habitationis pro Clero semptentrionem, non autem meridiem versus, et culina, habitatio pro famulitio &c. versus meridiem collocata est... quamvis pernotum sit, radios solis mirum in modum conducere sanitati nec non siccitati habitaculi.

Porro lignea habitacula præmature intus et extus incrustantur, quin exsicata sint; aut terra humida sub solum (pod podłogę) invehitur, ex qua humiditas promanans jam sanitati, jam postibus, asseribus... parat detrimenta.

Præterea domus plebanalis arboribus densis circumdata salubri solis influxu orbatur et cubicula humiditate olent.

Vix proficuum esse censetur, si fenestræ haud respiciunt œconomica ædificia; ast valde proficuum, si parietes habitaculorum ligneorum exteriores, præprimis occidentem et septemtrionem versus, asseribus, loco incrustationis, contra pluviæ vim, muniantur solide et eleganter.

Hæc incommoda imo detrimenta recensenda esse duximus eo ex motivo, ut Ven. Clerus his in adjunctis, capto rei peritorum consilio atq. consideratis sanitatis conservandae regulis situm pro habitaculis suis meridionalem eligat, aliaque præcaveat, ne aedificium quidquam ex hoc illove neglectu detrimenti capiat. Tarnoviæ 5. Martii 1861.

N. 179, 199, 200, 293, 294, 295, 296, 328, 411, 491, 492, 511, 512, 328, 355. 371+372, 407, 408, 409+410, 412.

I. Continuatio collectionum piarum, gratiarum actio et excitatio etc.

I. E Dec. *Dąbrov.* a) pro Maronitis præter 4 fl. pro 10 libellis de Maronitis 17 fl. 10 c. utpote e Parochia in *Bolesław* 10 fl. e *Luszowice* 5 fl. 65 c. e *Radygoszcz* 1. fl. 45 c. b) pro missionibus in America 12 fl. 50 c. c) detto in Africa 12 fl. 50 c. d) pro re s. Infantiae Jesu e *Luszowice* 4 fl. 24 c.

III. E Parochia *Siedlisc.* pro Maronitis 11 fl. 72 c. III. E Dec. *Żywiec.* 157 fl. pro 157 imaginibus in rem Capellae Sororum Providentiae div. Leopol. et Missis per 50 annos, videlicet a) e Parochia *Żywiec.* 42. e *Jeleśnien.* 2. e *Lipov.* 10. e *Łodygov.* 32. e *Rajczen* 26. e *Slemień* 26. e *Rychwałd* 19 Rh. V. A.

IV. E Dec. *Makow.* 32 fl. 10. c. pro Maronitis. V. E Parochia *Lisiagóra* 20 fl. pro iisdem — item. VI. E Paroch. *Neo-Sand.* solummodo 1 fl. 80 c. et e *Mystkov.* 2 fl. VII. E Dec. *Neo-Sand.* pro Missione Leopold. in America 4 fl. puta e *Jakubkow. Kamionka*, *Mystków*, *Pisarzowa*, *Neo-Sandec.* *Tęgoborza.* VIII. Pro eadem e Dec. *Brest.* 2 fl. 55 c. a Ven. Clero per 10, 20, 25, 40 c. pro Maronitis 6 fl. e *Brzesko.* et 3. fl. e *Tarnawa* Dec. *Dobczyce.* IX. E Dec. *Bobov.* 76 fl. 60 c. pro Maronitis. et 17 fl. pro Soc. Leopold. X. E Dec. *Żywiec.* a) pro Maronitis 31 fl. 16 c. i. e. e *Rajcza* 9 fl. *Lipowa* 2 fl. 46 c. *Jeleśnia* 3 fl. *Koszarowa* 27 fl. 10 x. *Slemień* 11 fl. 20 c. A Perill. *Supergan.* 3 fl. a VV. Cooperatoribus per 50 c. præter 6 fl. pro Libellis 15 de M. M. b) Pro Consot. Infantiae Jesu 13 fl. 22 c. nimirum a V. Clero e *Rajcza*, *Koszarawa*, et a RR. Coop. *Rychwałd* per 50 x. e *Lipowa*, *Jeleśnia* et ab Adm. R. &c. *Supergan* C. in *Rychwałd* per 3 fl. c) 5 fl. e *Ślemień* pro Soc. S. Bonifacii. XI. E *Góra Ropczyc.* 5 fl. 50 c. pro Maronitis XII. E *Podgórze* in favorem Cons. s. Infantiae Jesu 15 fl. XIII. E Dec. *Wielic.* a) pro Missionibus in America, Asia et Africa 21 fl. a Ven. Clero, e *Brzezic.* Zabierzów, Niegowić, Gdów. per 1 fl. e Podgórze 10 fl. a reliquis per 20. 35. 50. 75. 80. 90. x. b) pro Maronitis 67 fl. 40 c. videlicet e *Podgórze* 50 fl. e *Brzezie* et *Niepołomice* iterato per 3 fl. e *Podstolice* 4 fl. e Bieżanów 7 fl. 40 c. XIV. E Dec. *Radomyśl.*, a) 6 fl. pro opusculis 15. de Maronitis. b) e collecta 31 fl. 41½ c. utpote e *Borowa* 5 fl. 37 c. e Nagoszyn 8 fl. 50 c. e *Przecław* 17 fl. 54½ c. c) Pro Capella Sororum Providentiæ 6 fl. ob Missas 24. per 50 an. videlicet ab ARo. *Świderski* Curato Borov. 2 fl. et ab ARo. *Turza* Curato Zdzarz. item XV. e *Frydrychowice* 115 R. et ex *Andrychów* 4 fl. e *Biskupice* 69 fl. 20 c. XVI. Pro Maronitis a) ab Ecclesia BMV. Tuchoviæ ex Indulgentiis 5 fl. 50 c. b) e *Decan. Dąbrov.* 56 fl. videlicet: e *Dąbrowa* 23. ex *Otfinów* 18 et e *Gręboszów* 15 fl. V. A.

Super hos largitores descendat benedictio divina et maneat semper aliosque ad similia excitet illorum charitas et gratia desuper!

E ses. 28. Feb. 1861.

N. 298.
WYKAZ

rzeczy do kościołów sprawionych oraz reperacyi budynków kościelnych i plebańskich i t. d. w Dekanacie ***Bocheńskim. Ciąg dalszy.***

III. W Łapczycy. 1) Za reparacyją starego ornatu JX. Woj. Dybczak Pleban ze swego dał 5 r. — 2) Za ornat przerobiony z białéj materyj 10 r. — 3) Do białego ornatu środek nowy dany 4 r. — 4) Od przerobienia lampy do kościoła 6 r. 5) Pozłocenie kielicha kosztuje 9 r. — 6) Przerobienie drugiego kielicha i pozłocenie 10 r. 36 kr. — 7) Łódka nowa mosiężna do kaplicy za 1 r. — 8) Vascula na olea sacra za 3 r. — 9) Vascula do Chrztu za 2 r. — 10) Vasculum ad Sanctissimum do chorych za 2 r. — 11) Przerobienie krzyża mosiężnego 2 r. — 12) Klamer dwie do kapy nowych posrebrzanych za 2 r. — 13) Za odmalowanie obrazu S. Anny dał 4 r. — 14) Za odmalowanie Cyboryi w kaplicy 5 r. — 15) Za odmalowanie antipedium przed wielkim ółtarzem w kościele parafialnym 6 r. — 16) Za odmalowanie antipedium w kaplicy 4 r. 17) Konfessyonał nowy za 6 r. a Figura Matki Boskiéj, którą Dziewczęta noszą podczas processyi, kosztuje 6 r. — 18) Komoda na ornaty ze zamkiem i antabami 15 r. 30 kr. — 19) Kapsula do chorych za 2 r.—20) Mszał rekwialny za 3 r.— 21) Alba nowa za 3 r. — 22) Zamek do Zakrystyj w kaplicy za 3 r. — 23) Stopnie przed cztéry ołtarze zrobione za 4 r. — 24) Sześć lichtarzy drewnianych za 4 r. — 25) Dwa kanony wyzłocone to jest ramki do kanonów za 2 r. — 26) Antaby żelazne do komody na ornaty w Zakrystyj w kościele parafialnym za 3 r. — 27) Cyborium do kaplicy nowe za 5 r. — 28) Baldachinum za 5 r. 29) Za tarcice na cztéry antepedia za 3 r. — 30) Krata żelazna do okna w Zakrystyi w kaplicy za 1 r. — 31) Tacka mosiężna pod ampułki za 1 r. — 32) Za odmalowanie Pana Jezusa w Zakrystyi w kościele parafialnym dał 3 r. — 33) Za odmalowanie S. Mikołaja 3 r. — 34) Za kropielnicę kamienną, która stoi w przysionku kościelnym parafialnym 2 r. 35) Za odmalowanie Baptisteryjum 1 r.— 36) Za odmalowanie choru w kościele parafialnym 8 r. — 37) Za reparacyją zamków przy drzwiach w kościele parafialnym 3 r. — 38) Za stopnie do trzech ołtarzy w kościele parafialnym 4 r. — 39) Za obicie kaplicy S. Anny tarcicami w roku 1849 30 r. — 40) Za 9 kóp gontów na reparacyją stajen 3 r. — 41) Kasprowi Lisakowi za pobijanie stajen 1 r. — 42) Za reparacyją chlewów 2 r. — 43) Za przysionek przy kaplicy 80 r. — 44) Na wielki ółtarz w kaplicy 20 r. — 45) Od pomalowania ławek w kościele parafialnym przed wielkim ołtarzem 6 r. — 46) Na odmalowanie ółtarza Pana Jezusa w kościele parafialnym złożyli Parafianie składkę w sumie 80 r. który jest pomalowany i wylazerowany przez malarza Karola Mireckiego. Z tych 80 r. dał pomalować także obraz Sw. Kazimierza, od którego zapłacił 8 r. — 47) Jan Pawłowski z wsi Łapczycy sprawił chorągiew do kościoła parafialnego za 20 r. — 48) Tomasz Wiater z Łapczycy sprawił drugą chorągiew za 23 r. — 49) Franciszek Bachus z wsi Damianic sprawił czerwony standar do kościoła parafialnego za 21 r. — 50) Pobożni

parafianie z wsi Stanisławic, Cikowic i Damianic, którzy byli na Kalwaryi w roku 1856 sprawili do kościoła parafialnega lampę mosiężną za 24 r. 51) Z ofiary ze skarbonki sprawił JX. Pleban D. dzwonek, którym się dzwoni, gdy kapłan do mszy ze zakrystyi wychodzi, za 1 r. 56 kr. — 52) Z ofiary, którą przechodzący ludzie na Kalwaryją do kaplicy ś. Anny składają, dał karło pomalować za 1 r. — 53) Sukno czerwone na stopnie przed wielki ołtarz JX. D. kupił i dywan z niego zrobił, zamiast całonu na katafal, za 8 r. — 54) Z ofiary, którą składają parafijanie podczas mszy ś. sprawił tenże sam gorliwy Pastérz figurę resurectionis 4 r. — 55) Pobożni parafianie którzy byli na Kalwaryi w roku 1857, kupili cztéry małe lichtarze za 8 r. — 56) Andrzéj i Elżbiéta Pałkowscy z Cikowic dali pomalować obraz Matki Boskiéj w ołtarzu wielkim w kościele parafialnym za 7 r.

Spis rzeczy, które się w roku 1858 i 1859 do Kościoła Łapczyckiego parafialnego do kaplicy S. Anny sprawiły albo sporządziły.

1) JX. Dybczak dał wyzłocić kielich swoim kosztem za 8 r. — 2) Na przelanie dzwonu 100 fl. ze składek i z Jego pieniędzy 50 r. — 3) Parafianie ogrodzili Jego staraniem cały cmętarz przy kościele parafialnym. — 4) Józefa Rojkowa ze wsi Kolanowa darowała na obraz Matki Boskiéj w kościele parafialnym jako votum korale sztuk 174 wartości 20 r. — 5) Pani Iglicka z Korneckich z Bochni darowała do Kaplicy S. Anny firanki z czerwonego manszestru wartości 5 r. — 6) Sygnatura ważąca 28 funtow wiedeńskich w Ołomuńcu przelana za 30 r. — 7) Rekwizyta do czerwonego ornatu i razem bieret z funduszu JX. Dybczaka 6 r. — 8) Piotr Maj z wsi Łapczycy podarował pozostałe korale po swojéj żonie zmarłéj sztuk 140 votum na obraz Matki Boskiéj do kościoła parafialnego wartości 30 r. — 9) Dwa filary w wielkim ółtarzu w kościele parafialnym i dwa filary w ołtarzu S. Kazimierza JX. Plebana kosztem polakierowane za 8 r. 30 kr. — 10) W r. 1859 pobożni parafianie, którzy byli w roku 1859 na Kalwaryi na odpuście wniebowzięcia Matki Boskiéj ze wsi Stanisławic, Cikowic i Damianic, dali 15 r. za które to pieniądze mają być sprawione cynowe lichtarze, do których pieniędzy podczas wielkanocnéj spowiedzi teraz złożyli parafianie 20 r. za te pieniądze w krótce sprawią się cynowe lichtarze za 20 r.— 11) Pobożni parafianie ze wsi Łapczycy, którzy byli na Kalwaryi w roku 1859. kupili dwa lichtarze cynowe średniéj miary, za które 6 r. zapłacili. — 12) Na chórze w kościele parafialnym zasłonienie muru tarcicami, aby miechy od muru nie naciągały wilgoci, za 6 r. — 13) W r. 1852 do kaplicy św. Anny sprawione organy o 7 głosach, kosztują 200 r. oprócz wiktu plebańskiego przez 10 miesięcy. Pieniądze na ten organ były z Legatu Józefa Polaka z Bochni 130 r. resztę ze swego dołożył JX. Dybczak pleban gorliwy o chwałę Bożą.

Josephus Alojsius,	**E Consistorio Episcopali,**
Episcopus Tarnoviensis.	**Tarnoviae, die 7. Mart. 1861.**
	PAULUS PIKULSKI, Cancellarius.

Typis Anastasii Rusinowski Tarnoviæ.